به نام خدا

عرفان مالكي

درس برنامه نویسی شی گرا استاد میثاق یاریان دانشکده شمسی پور

تمرین 4: میزان حافظه ذخیره سازی برای variable type دیتابیس

-تایپ های enumeration و record و struct و enumeration و نوع enumeration و heap یا reference type و کدامشون heap یا stack هستند

1403/03/01

1. میزان حافظه ذخیرهسازی برای variable type دیتابیس:

حافظه ذخیرهسازی برای متغیرهای دیتابیس بستگی به نوع دیتابیس و نوع داده متغیر دارد. در بسیاری از دیتابیسها، حافظه برای هر سطر یا رکورد از داده مصرف میشود، با این حال اندازه و نوع داده ممکن است متفاوت باشد. به عنوان مثال، در SQL Server ، مقادیر 1NT 4 بایت حافظه را اشغال میکنند، در حالی که (VARCHAR(N باید بر اساس طول رشته مقداردهی شود.

2. تايپهای enumeration و struct و enumeration

- Enumeration: غلب به عنوان value type در نظر گرفته می شوند. زیرا معمولاً یک مجموعه مقادیر گسسته است که مقدار های مختلف آن به صورت ثابت تعریف شدهاند.
- Record: به زبان برنامهنویسی است. در بسیاری از زبانها، مانند Record به عنوان value type در نظر گرفته می شوند. اما ممکن است در زبانهای دیگر مانندrecord ، JavaScriptها به عنوان reference type شناخته شوند.

• Struct: بیشتر در زبانهایی مانند #C و ++C به عنوان value type شناخته میشوند. اینها معمولاً در stack ذخیره میشوند.

:Tupleنوع مختلفی از زبان به زبان متغیر است. در بسیاری از زبانها، مانند ربانها از زبانها از زبانها مانند در الله ای value type در الله ای تاپلها به عنوان stack دخیره می شوند. اما در زبانهای دیگر، ممکن است به عنوان reference type در الله الله نظر گرفته شوند و در heap ذخیره شوند.

value type هستند و کدامیک reference type .3 هستند:

- Record برخی از Struct ، Value type: Enumeration و Tuple بستگی به زبان برنامه نویسی
- Reference type: برخی از Record و Tuple در زبان هایی که آن ها را به عنوان reference type در نظر میگیرند.

4. كدامها در heap و كدامها در stack ذخيره مى شوند:

- Heap/Stack معمولاً به زبان برنامهنویسی و سیاست ذخیرهسازی آن مرتبط است، اما میتوانیم الگوی کلی را بیان کنیم:
- Value type معمولاً در stack ذخیره می شوند. زیرا اندازه و محل آنها در حافظه از پیش مشخص است و به طور مستقیم در محدوده کامپایلر ذخیره می شوند.
- Reference type معمولاً در heap نخیره می شوند. زیرا حجم و زمان زندگی آنها در زمان اجرا ممکن است تغییر کند و ممکن است به طور پویا مدیریت شوند.

حافظه در رم به دو دسته اصلی تقسیم میشود:

- حافظه استک (Stack memory): این نوع حافظه برای ذخیره دادههای محلی (local variables) و پارامترهای توابع (function parameters) استفاده می شود. حافظه استک به صورت (LIFO (Last In First Out) مدیریت می شود، یعنی آخرین دادهای که در حافظه استک قرار می گیرد، اولین دادهای است که از حافظه استک خارج می شود.
 - حافظه هیپ (Heap memory): این نوع حافظه برای ذخیره داده هایی استفاده می شود که اندازه و عمر آنها مشخص نیست. حافظه هیپ به صورت خودکار توسط سیستم عامل مدیریت می شود.

حافظه استك

حافظه استک در قسمت بالای حافظه رم قرار دارد و به صورت LIFO مدیریت می شود. یعنی آخرین داده ای که در حافظه استک قرار می گیرد، اولین داده ای است که از حافظه استک خارج می شود.

در زبانهای برنامهنویسی، حافظه استک برای ذخیره دادههای زیر استفاده میشود:

- متغیرهای محلی (local variables): متغیرهایی که در بدنه یک تابع یا روش تعریف میشوند، متغیرهای محلی نامیده میشوند. این متغیرها در حافظه استک ذخیره میشوند.
 - پارامترهای توابع (function parameters): دادههایی که به یک تابع یا روش ارسال میشوند، پارامترهای آن تابع یا روش نامیده میشوند. این پارامترها در حافظه استک ذخیره میشوند.

• آدرس بازگشتی (return address): آدرس کدی که پس از بازگشت از یک تابع یا روش باید اجرا شود، آدرس بازگشتی نامیده می شود. این آدرس در حافظه استک ذخیره می شود.

حافظه هي<u>ب</u>

حافظه هیپ در قسمت پایین حافظه رم قرار دارد و به صورت خودکار توسط سیستم عامل مدیریت می شود.

در زبانهای برنامهنویسی، حافظه هیپ برای ذخیره دادههای زیر استفاده می شود:

- اشیا (objects): در زبانهای برنامهنویسی شیگرا، اشیا در حافظه هیپ ذخیره میشوند.
- آرایههای بزرگ (large arrays): آرایههایی که اندازه آنها بیش از اندازه حافظه استک است، در حافظه هیپ ذخیره میشوند.
- داده هایی که اندازه و عمر آنها مشخص نیست: داده هایی که اندازه و عمر آنها مشخص نیست، در حافظه هیپ ذخیره می شوند.

تفاوتهای حافظه استک و هیپ

جدول زیر تفاوت های حافظه استک و هیپ را خلاصه میکند:

حافظه هیپ	حافظه استک	ویژگی
پایین حافظه رم	بالای حافظه رم	محل قرارگیر <i>ی</i>
توسط سيستم عامل	توسط CPU	نحوه مديريت
FIFO	LIFO	نحوه دسترس <i>ي</i>
ذخیره اشیا، آرایههای بزرگ، دادههایی با اندازه و عمر مشخص نیست	ذخیره دادههای محلی، پارامترهای توابع، آدرس بازگشتی	کاربر د

نتيجهگيرى

حافظه استک و هیپ دو نوع حافظه اصلی در رم هستند که برای ذخیره دادههای مختلف استفاده می شوند. حافظه استک برای ذخیره دادههای محلی، پارامترهای توابع و آدرس بازگشتی استفاده می شود. حافظه هیپ برای ذخیره اشیا، آرایههای بزرگ و دادههایی با اندازه و عمر مشخص نیست استفاده می شود.